

фазы жизненного цикла. Для этой цели используется информация, получаемая из различных систем системы сводных, раздельных, ликвидационных балансов, составленных на базе различных балансовых теорий, включая производные балансовые отчеты, а также учет внешних факторов.

Примечание: К—капитал, А—активы, Д—денежные средства, ЧП—чистые пассивы, У—убытки, К—отрицательный капитал.

Литература

1. *Богатая И. Н.* Стратегический учет собственности предприятия. — Ростов н/Д.: Феникс, 2001. — 320 с.
2. *Курсеев Д. В.* Бухгалтерский учет агентских отношений: концепция, теория, практика. — М.: Финансы и статистика, 2007. — 192 с.
3. *Ришар Ж.* Бухгалтерский учет: теория и практика / Пер с франц. под ред. Я. В. Соколова, — М.: Финансы и статистика, 2000. — 160 с.

Мустеца І. В., старш. викл.
кафедри «Обліку і аудиту»,
Чернівецький торговельно-
економічний інститут

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПЕРЕОЦІНКИ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ГОТЕЛЬНИХ ГОСПОДАРСТВ

У багатьох країнах здійснення готельної діяльності вважається високоприбутковим бізнесом, що приносить значні грошові надходження, у тому числі і в іноземній валюті. Переживши гостру кризу в 2008—2009 рр, викликану структурними, політичними та економічними змінами в економіці країни, ця сфера в даний період часу характеризується високим ступенем інвестиційної привабливості. Крім того, українська готельна галузь стає невід’ємною складовою світового ринку готельних послуг, що обумовлено поступовим інтегруванням нашої країни до Європейського Союзу.

Іноземні інвестори, які мають наміри фінансувати готельний бізнес України, аналізуючи фінансову звітність готелів, що потребують відновлення, стикнулися із порушенням якісної характеристики фінансової звітності — достовірність, яка визначена згідно Міжнародних стандартів фінансової звітності. Як виявилось, пока-

зники, представлені в публічній фінансовій звітності (Балансі), суттєво відрізняються від їх реальної величини. Особливо це стосується готельних господарств, які введені в експлуатацію 20—30 років тому і перебувають у комунальній власності. Дослідження показало, що ці об'єкти розміщені, як правило в центральних частинах міст, в курортній місцевості, що повинно приваблювати клієнтів, та являються інвестиційно привабливими об'єктами.

Відповідно принципів бухгалтерського обліку, визначених у П(С)БО 1 [2], а саме принципу обачності, в обліку повинні застосовуватись методи оцінки, які упереджують занижені оцінки зобов'язань та витрат і завищені оцінки активів та доходів підприємства.

Тому, якщо вартість об'єкту основних засобів, згідно з якою він відображається в обліку, відрізняється від його реальної вартості, то вартість таких основних засобів необхідно привести у відповідність з їх справедливою вартістю.

Найпопулярнішою процедурою коригування активів балансу в бухгалтерському обліку є переоцінка основних засобів.

Проведення переоцінки проводиться добровільно, відповідно рішення підприємства і визначається в Наказі про облікову політику готелів. Така точка зору відповідає вимогам МСБО 16 «Основні засоби» [4], яким передбачено використання двох методів оцінки активів: з проведенням і без проведення переоцінки

Порядок переоцінки встановлений п. 16 П(С)БО 7 «Основні засоби» [3]: «Якщо залишкова вартість об'єкту основних засобів суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу, то підприємство має право переоцінювати об'єкт основних засобів». Однак визначення порогу суттєвості в П(С)БО 7 не затверджено.

Детальніше питання визначення суттєвості висвітлено в Листі № 04230-04108 [5]. У нім відмічено, що суттєвість — це характеристики облікової інформації, які визначають її здатність впливати на рішення користувачів фінансової звітності.

Поріг суттєвості — абсолютна або відносна величина, яка є кількісною ознакою суттєвості облікової інформації.

Суб'єктами визначення суттєвості облікової інформації є органи, які уповноважені на регулювання питань бухгалтерського обліку і фінансової звітності, та власник (власники) або уповноважений орган (посадова особа), який здійснює керівництво підприємством відповідно законодавства та установчих документів.

Об'єктами застосування суттєвості є: діяльність підприємства в цілому; окремі господарські операції та об'єкти обліку; статті фінансової звітності.

Сутність окремих господарських операцій і об'єктів обліку визначається керівництвом підприємства, якщо інше не передбачено П(С)БО.

Мінфін у Листі № 04230-04108, зокрема, вказує, що порогом суттєвості з метою відображення переоцінки або зменшення корисності об'єктів обліку може прийматись величина, рівна 1 % чистого прибутку (збитку) підприємства, або величина, рівна 10 % відхиленню залишкової вартості об'єктів обліку від їх справедливої вартості. Такий же поріг суттєвості закріплений і в п. 34 Методичних рекомендацій №561 [6]. Поріг суттєвості по кожному підприємстві встановлюється самостійно в Наказі на облікову політику.

Крім того, відповідно до ст. 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав і професійної оціночної діяльності в Україні» [1] у випадку переоцінки основних засобів для цілей бухгалтерського обліку обов'язковою являється їх оцінка, тобто процес визначення їх вартості на дату оцінки, визначених спеціальними нормативними актами, за допомогою процедури, яка являється результатом практичної діяльності суб'єкта оціночної діяльності.

Це означає, що Закон України «Про оцінку майна, майнових прав і професійної оціночної діяльності в Україні» зобов'язує залучати професійних експертів з метою визначення справедливої вартості основних засобів. Виконання процедури оцінки необхідно підтвердити звітом про оцінку майна (актом оцінки майна), який складається і підписується експертом, завірений печаткою і підписаний керівником суб'єкта оціночної діяльності.

Послуги професійних експертів по оцінці майна складають значні витрати для підприємств готельного сервісу, крім того в Україні немає достатньої кількості професійних організацій, які є компетентними в проведенні експертних оцінок майна. Крім того в Законі «Про майна, майнових прав і професійної оціночної діяльності в Україні» санкцій за порушення процедури переоцінки не передбачено. Відповідно Кодексу України «Про адміністративні правопорушення» в ст. 164 [7], передбачено штрафні санкції за порушення законодавства у сфері фінансових питань у вигляді штрафу за неправильне ведення бухгалтерського обліку і невірною інформацією, що відображається у фінансовій звітності.

При самооцінці основних засобів готельними господарствами може порушуватися принцип обачності бухгалтерського обліку, тому адміністрації готелів доцільно залучати професійних експертів з метою оцінки основних засобів з метою проведення переоцінки.

Література

1. Про оцінку майна, майнових прав и професійної оціночної діяльності в Україні: Закон України від 12.07.2001 р. №2658-ІІІ.
2. П(С)БО 1-Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене наказом Мініфіну України від 31.03.1999 р. №87.
3. П(С)БО 7 — Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджене наказом Мініфіну України від 27.04.2000 р. № 92.
4. М(С)БО 16-Міжнародний (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» www.minfin.gov.ua
5. Лист № 04230-04108-Лист Мініфіну України від 29.07.2003 р. № 04230-04108 «Щодо застосування суттєвості у бухгалтерському обліку».
6. Методичні рекомендації №561-Методичні рекомендації по бухгалтерському обліку основних засобів, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 30.09.2003 р. №561.
7. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.84 р. №8073-Х.

Нестеренко О. О., аспірант, асистент,
Харківський державний університет харчування та торгівлі

ОБОРОТНІСТЬ ТОВАРНИХ ЗАПАСІВ ЯК НАЙВАЖЛИВІШИЙ ПОКАЗНИК ЕФЕКТИВНОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ

Показник оборотності товарних запасів є одним з найважливіших у торгівлі та, як зазначають більшість науковців, є однією з основних характеристик їх ефективного використання [1, с. 93—98; 2, с. 400—427; 3, с. 266]. Збільшення оборотності товарів сприяє зростанню товарообороту, зниженню витрат товарного обігу, збільшенню прибутку та рентабельності торговельного підприємства, зменшує ризик старіння, псування товару та сприяє зниженню торговельної націнки (уцінки), збільшенню вільних активів, які можна спрямувати на реалізацію нових ринкових можливостей.

Оборотність товарних запасів відноситься до показників, які постійно знаходяться під контролем управлінського персоналу торговельного підприємства. Тому виникає необхідність аналізу та оцінки різних варіантів управління товарними запасами, кінцевою ціллю яких має стати складання прогнозів, які дозволять скоротити нераціональні витрати, пов'язані з закупкою, доставкою, зберіганням та реалізацією товарів. Враховуючи, що всі пи-